

شورای سیاستگذاری حوزه های علمیه خواهران

مرکز مدیریت حوزه علمیه خواهران

معاونت پژوهش

عنوان

آسیب شناسی اخلاقی مربیگری و راهکارهای برون رفت از آن

استاد راهنما

حجه الاسلام والمسلمین دکتر علیرضا آل بویه

نکارنده

زهره رضائی

۱۴۰۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تحمیدیه

سپاس و ستایش خداوندگار عالم، آن‌که با رحمت بی‌پایان خویش، جهان هستی را آفرید و نور آگاهی و بصیرت را در دل‌های مشتاقان دانش تاباند. ای که بر لوح دل‌ها، نقش معرفت را حک کرده‌ای و با کرامت و بخشش بی‌کرانت، انسان‌ها را به سوی کمال و سعادت هدایت نموده‌ای. خداوندی که با حکمت و علم بی‌منتهی‌اش، زوایای پنهان عالم را آشکار می‌سازد و با لطف بی‌پایانش، راهنمایی به سوی حقیقت و راستی می‌نماید. از او که سرچشمه‌ی تمامی نیکی‌ها و فضیلت‌هاست، به پاس نعمت‌های بی‌کرانش سپاسگزاریم و از او یاری می‌طلبیم تا در مسیر پرپیچ و خم علم و دانش، همواره به نور هدایتش روشنی بخشیده و بر توان و انگیزه‌مان بیفزاید. ای خالق بی‌همتا، در پیشگاه کبریایی‌ات سر فرود می‌آوریم و از حضورت خواستاریم که این تلاش ناچیز ما را به عنوان قدمی در راه شناخت و معرفت پذیرا باشی. امید آن داریم که این پژوهش، هرچند کوچک، مورد قبول درگاه مهرت قرار گیرد و توانسته باشد در راه ارتقای دانش و فهم، خدمتی هرچند ناچیز نماید.

تقدیم و تشکر

این تحقیق را با دلی آکنده از عشق و ارادت، به ساحت مقدس حضرت ولی عصر، امام زمان (عجل الله تعالی فرجه الشریف) تقدیم می‌نمایم. ای محبوب دل‌ها، ای که با حضور ناپیدایت، روشنی‌بخش راه‌های تاریک و پرتگاه‌های بی‌پایان زندگی‌مان هستی. تو که با لطافت بی‌کرانت، دل‌های ما را به سوی نور هدایت می‌کنی و با عشق بی‌پایانت، به قلب‌های مشتاق آرامش و اطمینان می‌بخشی. ای امام مهربانی و عدالت، ای که امید و دلگرمی همه منتظران هستی، این اثر کوچک را که با تمام عشق و ارادت تهیه شده، به حضورت تقدیم می‌دارم. باشد که به لطف و کرامت بی‌منت‌هایت، از این قطره‌ی ناچیز بهره‌ای بری و بر ما عنایت فرمایی. یا صاحب‌الزمان، دل‌های ما بی‌قرار ظهورت و چشمانمان به امید طلوع تو می‌نگرند. باشد که با ظهور پر نور تو، جهان سرشار از عدل و عشق گردد و همه‌ی دل‌های تشنه، از چشمه‌ی زلال معرفت سیراب شوند. ای حضرت عشق و هدایت، این تحقیق را با امید به نگاه مهربانانه‌ات تقدیم می‌نمایم و از درگاهت می‌طلبم که ما را در راه علم و معرفت یاری دهی و از لطف و عنایت بی‌پایانت بهره‌مند سازی.

تقدیر و تشکر

سپاس و ستایش بیکران خداوند را که با لطف و رحمت بی‌پایانش ما را در مسیر علم و دانش هدایت نمود. از استاد گرانقدرم حجه الاسلام والمسلمین دکتر علیرضا آل بویه که با دانش و راهنمایی‌های ارزشمندشان، انگیزه و توان لازم را به من بخشیدند، صمیمانه قدردانی می‌کنم. از خانواده عزیزم که با عشق و حمایت بی‌پایانشان، همواره پشتوانه محکم من بوده‌اند، بی‌نهایت سپاسگزارم. از دوست عزیزم سرکار خانم ملکی که با نظرات سازنده و حمایتشان، به من در تدوین این تحقیق یاری رساند، صمیمانه تشکر می‌کنم. از تمامی کسانی که به هر نحوی در پیشبرد این تحقیق سهمیم بوده‌اند، نهایت سپاس و قدردانی را دارم. باشد که این اثر کوچک، گامی در راه ارتقای دانش و معرفت باشد و به بهترین شکل ممکن قدردان محبت‌ها و زحمات شما عزیزان باشد.

چکیده

مربیگری به عنوان یکی از ابزارهای کلیدی در توسعه فردی و سازمانی، نقش حیاتی ایفا می‌کند و می‌تواند به عنوان راهنما و حمایت‌کننده عمل کند. با این حال، این فرآیند می‌تواند با چالش‌ها و مشکلات اخلاقی مواجه شود که ممکن است تأثیرات منفی بر روابط مربی و مراجع داشته باشد و از اثربخشی آن بکاهد. آسیب‌های اخلاقی به مشکلات و چالش‌های اخلاقی اشاره دارد که می‌تواند در فرآیند مربیگری بروز کند و بر کیفیت و اثربخشی آن تأثیر منفی بگذارد. این آسیب‌ها می‌توانند به کاهش اعتماد، کیفیت تعاملات و در نهایت اثربخشی مربیگری منجر شوند. ایجاد احساس ناامیدی، کاهش اعتماد به نفس و ایجاد تنش و نارضایتی در میان مراجعان از جمله پیامدهای این آسیب‌ها هستند. مربیگری به افراد کمک می‌کند تا عملکرد و بهره‌وری خود را بهبود بخشند و با ارائه بازخوردهای سازنده و تعیین راهکارهای عملی، مربیان می‌توانند نقاط ضعف و قوت مراجعان را شناسایی کرده و به آنان کمک کنند تا راهبردهای موثرتری برای رسیدن به اهداف خود اتخاذ کنند. این امر به ویژه در محیط‌های کاری پیچیده و پویایی که نیاز به توانایی در مدیریت تغییرات و سازگاری با شرایط جدید دارند، اهمیت زیادی دارد. مربیگری به ایجاد توازن و هماهنگی بین جنبه‌های مختلف زندگی نیز کمک می‌کند و بهبود کیفیت زندگی را به دنبال دارد. موفقیت در مربیگری تنها در گرو مهارت‌های فنی و تخصصی مربیان نیست؛ بلکه رعایت اصول اخلاقی نیز اهمیت دارد. این پژوهش با بهره‌گیری از مبانی دینی و اخلاقی، به شناسایی و تحلیل آسیب‌های اخلاقی در سه ساحت شناختی، عاطفی و رفتاری می‌پردازد و راهکارهایی برای برون‌رفت از این مشکلات ارائه می‌دهد. به دلیل گستردگی مباحث، در این پایان‌نامه به طور ویژه به ساحت آسیب‌های رفتاری پرداخته خواهد شد. نتایج پژوهش نشان می‌دهد که با تربیت اخلاقی کوچ‌ها، اجرای مقررات و استانداردهای کوچینگ، بازخورد و نظارت مداوم، حمایت روانی و عاطفی، و تشویق به گزارش‌دهی رفتارهای غیر اخلاقی، می‌توان به ایجاد محیطی سالم‌تر و مؤثرتر در فرآیند مربیگری دست یافت. کلیدواژه‌ها: آسیب شناسی اخلاقی رفتاری، اخلاق اسلامی، توسعه فردی، راهکارهای برون رفت، مربیگری.

فهرست مطالب

۱	مقدمه
۳	فصل نخست: کلیات و مفهوم شناسی
۴	گفتار نخست: کلیات
۴	الف: تبیین موضوع
۶	ب: اهمیت و ضرورت تحقیق
۸	ت: اهداف و فواید تحقیق
۹	ث: پیشینه تحقیق
۱۱	ج: سوالات تحقیق
۱۱	ح: فرضیه تحقیق
۱۱	د: روش تحقیق
۱۲	ذ: سازماندهی تحقیق
۱۳	گفتار دوم: مفهوم شناسی
۱۵	فصل دوم: آسیبهای اخلاقی عدم محرمانگی در مربیگری و راهکارهای برطرف کردن آنها
۱۷	گفتار نخست: اهمیت و ضرورت حفظ محرمانگی در مربیگری
۲۶	گفتار دوم: تعیین حدود رازداری
۲۷	الف: شرایط و چگونگی ارائه اطلاعات ناشناس
۲۸	گفتار سوم: پیامدهای عدم رازداری
۳۳	گفتار چهارم: چگونه رازداری را در مربیگری رعایت کنیم: شیوه‌ها و راهکارها
۳۴	الف: علل و عوامل موثر بر نقض رازداری
۳۹	ب: راهکارهایی برای برون‌رفت از وضعیت عدم رازداری بر اساس تعالیم اسلامی
۴۷	خلاصه فصل
۴۸	فصل سوم: آسیب‌های اخلاقی حفظ نکردن کرامت مراجع در مربیگری و راهکارهای برطرف کردن آنها
۴۹	گفتار نخست: اهمیت و ضرورت حفظ کرامت مراجع
۵۶	گفتار دوم: پیامدهای عدم حفظ کرامت مراجع
۶۱	گفتار سوم: راهکارهای برون‌رفت از عدم حفظ کرامت مراجع
۶۱	الف: گوش دادن فعال
۶۷	ب: استفاده از زبان محترمانه
۶۸	ج: تشویق و حمایت
۷۰	د: پرهیز از قضاوت
۷۲	گفتار چهارم: حفظ کرامت در تعالیم اسلامی

الف: نقش مربیان در تقویت و حفظ کرامت انسانی با بهره‌گیری از تعالیم اسلامی	۷۸
خلاصه فصل	۸۸
فصل چهارم: آسیب های اخلاقی ایجاد ناامیدی در مراجع در مربیگری و راهکارهای برطرف کردن آنها	۸۹
گفتار نخست: شناسایی رفتارهای نادرست مربیان	۹۰
گفتار دوم: پیامدهای ایجاد ناامیدی در مراجع	۹۹
گفتار سوم: شیوه های حمایتی و روش های تشویقی برای بهبود روحیه مراجعان	۱۰۵
الف: تعیین اهداف قابل دسترسی و تشویق به برنامه‌ریزی	۱۰۵
ب: ارائه بازخورد مثبت و سازنده	۱۱۱
ج: همدلی	۱۲۳
گفتار چهارم: ناامیدی در تعالیم اسلامی	۱۲۹
خلاصه فصل	۱۳۶
نتیجه گیری	۱۳۸
پیشنهادهات	۱۴۱
فهرست منابع	۱۴۲

مقدمه

مربیگری به عنوان یک حرفه‌ی تأثیرگذار بر توسعه و رشد فردی و سازمانی، نیازمند رعایت مجموعه‌ای از اصول و استانداردهای اخلاقی است که به حفظ و تقویت رابطه بین مربی و مراجع کمک می‌کند. با این حال، در فرآیند مربیگری ممکن است آسیب‌های اخلاقی متعددی بروز یابد که می‌تواند به کاهش کیفیت و اثربخشی مربیگری منجر شود. آسیب‌های اخلاقی رفتاری شامل مواردی مانند نقض محرمانگی، عدم احترام به کرامت انسانی مراجع و ایجاد ناامیدی در مراجع می‌شوند. این آسیب‌ها به رفتارها و کنش‌های مربی در تعامل با مراجع مرتبط هستند و می‌توانند اعتماد و همکاری بین مربی و مراجع را خدشه‌دار کنند.

هدف اصلی این تحقیق، شناسایی و تحلیل آسیب‌های اخلاقی رفتاری در مربیگری و ارائه راهکارهای عملی جهت پیشگیری و کاهش آن‌هاست. برای دستیابی به این هدف، از تحلیل محتوا بهره گرفته شده و تجربیات مربیان و مراجعان به دقت بررسی شده‌اند. در این تحقیق، تلاش شده تا با تحلیل دقیق آسیب‌های اخلاقی و بهره‌گیری از مبانی دینی و اخلاقی، راه‌حلی برای بهبود فرآیند مربیگری و تقویت ارزش‌های اخلاقی در حوزه رفتار ارائه شود. این پژوهش به مربیان کمک می‌کند تا با شناخت بهتر مسائل اخلاقی و رعایت اصول حرفه‌ای، به بهبود کیفیت مربیگری و دستیابی به اهداف توسعه فردی دست یابند.

داده‌های مورد نیاز این پژوهش از منابع مختلف شامل متون دینی، آیات قرآن کریم، روایات اسلامی، کتاب‌ها و مقالات علمی مرتبط با موضوع تحقیق گردآوری شده‌اند. همچنین، از مصاحبه‌های نیمه‌ساختاریافته با مربیان و مراجعان برای جمع‌آوری تجربیات و دیدگاه‌های آنان استفاده شده است. داده‌های گردآوری شده با استفاده از روش تحلیل محتوای کیفی مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته‌اند. در این روش، مفاهیم و مقوله‌های مرتبط با آسیب‌های اخلاقی رفتاری و راهکارهای برون‌رفت از آن‌ها شناسایی و دسته‌بندی شده‌اند و سپس به تحلیل این مفاهیم و استخراج نتایج پرداخته شده است.

این تحقیق در چهار فصل تنظیم شده است. فصل اول کلیات فصل دوم به بررسی آسیب‌های اخلاقی مربوط به نقض محرمانگی در مربیگری اختصاص یافته است. فصل سوم به تحلیل آسیب‌های اخلاقی ناشی از عدم احترام به کرامت انسانی مراجعان می‌پردازد. فصل چهارم نیز به بررسی آسیب‌های اخلاقی مرتبط با ایجاد ناامیدی در مراجعان پرداخته است. هر فصل، تحلیل دقیقی از مسائل موجود ارائه داده و راهکارهای عملی جهت بهبود فرآیند مربیگری و ارتقای کیفیت آن را پیشنهاد می‌دهد.

امیدواریم که نتایج این تحقیق بتواند به ارتقای آگاهی مربیان از آسیب‌های اخلاقی و بهبود رفتارهای حرفه‌ای و اخلاقی در مربیگری کمک کند. این پژوهش به عنوان مدخلی برای ورود به موضوعات مرتبط و تحقیقات آینده مورد توجه قرار گرفته است.

مانع کمال و سعادت انسان نمی‌شود. این اعتقاد موجب آرامش و اطمینان در انسان می‌شود. انسان مومن با امید به آینده تلاش می‌کند و به سوی کمال حرکت می‌کند. انسان مومن در اثر شکست ظاهری ناامید نمی‌شود زیرا خداوند را ناظر بر عمل خویش می‌داند و معتقد است که نظام تلاش خالصانه او را برای رسیدن به کمال نادیده نمی‌گیرد^۱ و پاداش زحمات او به وی داده خواهد شد.^۲ همچنین پیروزی ظاهری نیز موجب غرور مومنان نمی‌شود زیرا آنها می‌دانند که همه پیروزی‌ها در اثر امداد خداوند است.^۳

این اعتقاد که خداوند در رأس همه امور قرار دارد، در فرآیند مربیگری نیز نقش مهمی ایفا می‌کند. مربی اصلی در تربیت و هدایت افراد، خداوند است و مربی تنها یک واسطه و هدایت‌گر در این مسیر است. این به این معنا نیست که مربی باید منفعل باشد، بلکه او باید در تمام جلسات مربیگری از یاد خداوند غافل نشود و با تلاش و پشتکار به مراجعین خود کمک کند. مربی باید به توانمندی‌های مراجعین خود اعتماد داشته باشد و در فرآیند مربیگری با همراهی آنان و توکل بر خدا، از فراز و نشیب‌های مسیر عبور کند. او باید اطمینان داشته باشد که با تلاش و اراده می‌توان به اهداف رسید و باید این باور را به مراجعین خود منتقل کند. به این ترتیب، مربی می‌تواند با ایجاد محیطی حمایتی و امیدبخش، به مراجعین کمک کند تا با اطمینان به خداوند و تلاش خود، به موفقیت دست یابند. این رویکرد نه تنها به بهبود فرآیند مربیگری کمک می‌کند، بلکه باعث می‌شود مراجعین با ایمان و اراده قوی‌تر در مسیر رشد و توسعه فردی قدم بردارند. مربی باید همواره به یاد داشته باشد که او وسیله‌ای در دست خداوند است و وظیفه دارد تا با تلاش و ایمان به خدا، به بهترین نحو ممکن به مراجعین خود خدمت کند.

۱. معاونت فرهنگی تبلیغی حوزه‌های علمیه خاوران، حیات طیبه سبک شناسی اخلاق فردی، ص ۷۵.

۲. «إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ»، توبه (۹)، آیه ۱۲۰.

۳. «وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى»، انفال (۸)، آیه ۱۷.

خلاصه فصل

در فرآیند مربیگری، ایجاد ناامیدی در مراجعان می‌تواند به بی‌انگیزگی، کاهش اعتماد به نفس و کاهش امید و انگیزه منجر شود، که این امر تأثیرات منفی زیادی بر روان و روحیه مراجعان دارد. مربیان نقش بسیار مهمی در تقویت انگیزه و اعتماد به نفس مراجعان دارند و باید از برخوردهای نادرست و غیراخلاقی که می‌تواند به کاهش اعتماد به نفس و ایجاد حس بی‌ارزشی و ناامیدی در مراجعان منجر شود، پرهیز کنند.

برای جلوگیری از ایجاد ناامیدی و تقویت روحیه مراجعان، استفاده از جملات تشویقی و حمایتی، حفظ اعتماد به نفس و تقویت انگیزه آن‌ها بسیار مؤثر است. بازخوردهای سازنده و انگیزشی موجب افزایش انگیزه و اعتماد به نفس مراجعان و تقویت ارتباط مؤثر و اعتماد بین مربی و مراجع می‌شود.

دیدگاه‌های دینی نیز بر اهمیت حفظ امید و انگیزه تأکید دارند. امام کاظم (علیه‌السلام) از پیامبر اکرم (صلی‌الله‌علیه‌وآله‌وسلم) روایت کرده‌اند که خداوند نومیدکنندگان مردم را از رحمت خود محروم می‌کند. روش‌های امیدبخش در مربیگری شامل ایجاد احساس اعتماد و امنیت، تشویق به حفظ امید، ارائه بازخورد مثبت، تعیین اهداف و برنامه‌ها، و تداوم حمایت از مراجعان است.

ایجاد ناامیدی در مراجع توسط مربی می‌تواند پیامدهای منفی بسیاری داشته باشد، از جمله کاهش تعهد و مشارکت، کاهش عملکرد، افزایش استرس و اضطراب، ایجاد نگرش‌های منفی نسبت به آینده، و کاهش ارتباط مؤثر و اعتماد بین مربی و مراجع. بنابراین، آگاهی مربیان از این پیامدها بسیار حیاتی است و بهبود رفتارها و رویکردهای آن‌ها می‌تواند به ارتقاء کیفیت جلسات مربیگری و افزایش بهره‌وری کمک کند.

تعیین اهداف قابل دسترسی و تشویق به برنامه‌ریزی، از جمله روش‌های مؤثر در بهبود روحیه مراجعان است. این روش‌ها به افزایش انگیزه، بهبود تمرکز، پیگیری پیشرفت، کاهش استرس، تقویت

اعتماد به نفس، ایجاد مسیر روشن و افزایش تعهد و مسئولیت‌پذیری مراجعان کمک می‌کنند. بازخورد مثبت و سازنده، استفاده از کلمات مهربانانه، احترام‌آمیز و همدلی نیز از جمله راهکارهای مهم مربیگری برای بهبود روحیه و انگیزه مراجعان هستند.

در نهایت، ناامیدی در تعالیم اسلامی به شدت نکوهش شده و حفظ امید و اعتماد به خداوند تأکید شده است. مربیان باید به توانمندی‌های مراجعان خود اعتماد کنند و با توکل بر خدا، از فراز و نشیب‌های مسیر عبور کنند تا به موفقیت دست یابند. حفظ امید و اعتماد به خداوند به بهبود فرآیند مربیگری کمک می‌کند و مراجعان را قادر می‌سازد با ایمان و اراده قوی‌تر در مسیر رشد و توسعه فردی گام بردارند.

نتیجه گیری

در تمامی حرفه‌ها و شغل‌ها، مجموعه‌ای از قوانین و استانداردهای اخلاقی وجود دارد که افراد شاغل در آن حرفه ملزم به رعایت آن‌ها هستند. در مربیگری نیز، مربی ملزم است اصول و رفتارهای حرفه‌ای مشخصی را رعایت کند تا بتواند خدمات بهتری را به مراجع ارائه دهد و بدون وارد کردن آسیب به او، او را در مسیر رشد و پیشرفت همراهی کند. عدم رعایت این اصول توسط مربی می‌تواند نقض وظایف و رسالت او به حساب آید.

گاهی اوقات رفتار نادرست مربی ممکن است ناشی از بی‌تجربگی و عدم تخصص او باشد، در حالی که در برخی موارد ممکن است این رفتار عمدی صورت گیرد. در بسیاری از مواقع، مربی به دلیل اشتباهات فکری خود، به اشتباهات رفتاری نیز دچار می‌شود که این امر می‌تواند جلوی رشد مراجع را بگیرد و رابطه مربیگری را تحت تأثیر منفی قرار دهد.

یک مربی حرفه‌ای باید همواره در راستای ارتقای دانش و مهارت‌های خود تلاش کند تا بتواند بهترین خدمات را به مراجع ارائه دهد و از آسیب‌های احتمالی جلوگیری کند. ایجاد یک رابطه مبتنی بر اعتماد و احترام، که به رشد و پیشرفت مراجع کمک می‌کند، از مهم‌ترین وظایف هر مربی است.

برای بهبود کیفیت و اثربخشی فرآیند مربیگری، ضروری است که مربیان به اصول اخلاقی پایبند باشند و از آسیب‌های اخلاقی چون عدم محرمانگی، عدم حفظ کرامت مراجع و ایجاد ناامیدی در مراجع جلوگیری کنند. با رعایت این اصول و ارائه راهکارهای مناسب، می‌توان به ایجاد روابط مؤثرتر و سازنده‌تر بین مربیان و مراجعان دست یافت و به تحقق اهداف توسعه فردی و سازمانی کمک کرد. پژوهش حاضر با تأکید بر اهمیت اصول اخلاقی رفتاری و ارائه راهکارهای عملی، می‌کوشد تا مسیر بهتری برای مربیگری اثربخش و انسانی‌تر ارائه دهد.

تحقیق آسیب‌شناسی اخلاقی رفتاری مربیگری و راهکارهای برون‌رفت با تمرکز بر شناسایی و تحلیل مشکلات اخلاقی رفتاری در مربیگری، به چندین نکته برجسته دست یافته است:

۱. تأکید بر اهمیت حفظ محرمانگی اطلاعات مراجعان: یکی از اصول اساسی مربیگری، حفظ محرمانگی اطلاعات مراجعان است. عدم رعایت این اصل می‌تواند به از دست رفتن اعتماد و تضعیف رابطه مربی و مراجع منجر شود. با آگاهی‌بخشی، تعهد به اصول اخلاقی و شرکت در آموزش‌های مداوم، می‌توان از این آسیب پیشگیری کرد و به حفظ محرمانگی اطلاعات مراجعان پرداخت.

۲. تأکید بر اهمیت احترام به کرامت انسانی مراجعان: احترام به کرامت انسانی یکی از اصول اساسی هر نوع ارتباط انسانی است. مربیگری نیز از این قاعده مستثنی نیست. مربیان باید با رفتار محترمانه و توجه به حقوق و ارزش‌های مراجعان، فضای مناسبی برای رشد و توسعه آن‌ها ایجاد کنند. رفتارهای تحقیرآمیز و عدم احترام به کرامت انسانی مراجع می‌تواند به ایجاد تنش و نارضایتی و کاهش اعتماد مراجع منجر شود. مربیان باید به ایجاد فضایی امن و احترام‌آمیز برای مراجعان خود پرداخته و از واژگان تحقیرآمیز اجتناب کنند.

۳. پرهیز از ایجاد ناامیدی در مراجع: ایجاد ناامیدی در مراجع می‌تواند فرآیند رشد و توسعه را متوقف کند و اعتماد بین مربی و مراجع را از بین ببرد. مربیان باید با ارائه بازخوردهای سازنده و انگیزه‌بخشی مناسب، حمایت و تشویق مثبت، به مراجعان خود کمک کنند تا به اهداف خود دست یابند و مسیر پیشرفت و رشد را با انگیزه و امید ادامه دهند.

جمع‌بندی و پاسخ به پرسش اصلی: این تحقیق نشان داد که آسیب‌های اخلاقی و رفتاری در مربیگری می‌توانند تأثیرات منفی جدی بر فرآیند مربیگری و روابط بین مربی و مراجع داشته باشند. با ارائه راهکارهای مناسب و توجه به اصول اخلاقی، می‌توان از این آسیب‌ها پیشگیری کرد و به بهبود کیفیت مربیگری پرداخت.

مقایسه نتیجه‌های به دست آمده با هدف‌های از قبل تعیین‌شده: هدف اصلی تحقیق، شناسایی آسیب‌های اخلاقی و رفتاری در مربیگری و ارائه راهکارهای عملی برای پیشگیری از این آسیب‌ها بود. نتایج تحقیق نشان داد که با اجرای راهکارهای پیشنهادی، می‌توان تأثیرات مثبت و پایداری در فرآیند مربیگری ایجاد کرد.

- نکات برجسته و کاستی‌ها:** تحقیق حاضر با تمرکز بر آسیب‌شناسی اخلاقی رفتاری مربیگری و راهکارهای برون‌رفت، توانسته است به درک عمیقی از آسیب‌های اخلاقی موجود در این حوزه دست یابد. این درک و استنباط از موضوع تحقیق در چندین جنبه مهم قابل مشاهده است:
۱. شناسایی دقیق آسیب‌های اخلاقی: با بررسی دقیق و تحلیل جامع، سه آسیب اخلاقی رفتاری کلیدی یعنی عدم محرمانگی، عدم حفظ کرامت مراجع و ایجاد ناامیدی در فرآیند مربیگری شناسایی شد.
 ۲. تحلیل تأثیرات منفی آسیب‌ها: پرداختن به تأثیرات منفی این آسیب‌ها بر روابط مربی و مراجع، کیفیت و اثربخشی مربیگری و نشان دادن این که چگونه این آسیب‌ها می‌توانند باعث کاهش اعتماد و احترام متقابل و ایجاد تنش و نارضایتی شوند.
 ۳. ارتباط میان ابعاد دینی و اصول اخلاقی با مربیگری: با استناد به آیات و روایات دینی، اصول اخلاقی مورد نیاز در مربیگری را توضیح داده شده و به ارتباط میان این اصول و کیفیت مربیگری پرداخته شده است.
 ۴. ارائه راهکارهای عملی: با ارائه راهکارهای عملی و مؤثر برای برون‌رفت از آسیب‌های اخلاقی، نشان داده شده است که چگونه می‌توان این مشکلات را مدیریت کرد و به بهبود فرآیند مربیگری پرداخت.
 ۵. درک اهمیت و ضرورت توجه به مسائل اخلاقی رفتاری در مربیگری: این تحقیق با تأکید بر اهمیت رعایت اصول اخلاقی رفتاری در مربیگری، نشان داده است که چگونه توجه به این اصول می‌تواند به بهبود روابط و افزایش اثربخشی مربیگری منجر شود.

پیشنهادهات

۱. بررسی تأثیر تفاوت‌های فرهنگی بر اصول اخلاقی مربیگری: مطالعه و بررسی چگونگی تأثیر تفاوت‌های فرهنگی بر اصول اخلاقی و رفتاری در مربیگری و ارائه راهکارهایی برای تطبیق این اصول با فرهنگ‌های مختلف.

۲. ارزیابی کارایی راهکارهای پیشنهادی: انجام پژوهش‌های تجربی برای ارزیابی کارایی و اثربخشی راهکارهای پیشنهادی در بهبود کیفیت مربیگری و کاهش آسیب‌های اخلاقی و رفتاری.

۳. تحقیق درباره ویژگی‌های شخصیتی مربیان موفق: بررسی ویژگی‌های شخصیتی و رفتاری مربیان موفق و شناسایی عواملی که می‌تواند به موفقیت در مربیگری کمک کند.

۴. بررسی تأثیر آموزش‌های تخصصی بر کاهش آسیب‌های اخلاقی: مطالعه و ارزیابی تأثیر آموزش‌های تخصصی بر کاهش آسیب‌های اخلاقی و رفتاری در مربیگری و تعیین بهترین روش‌های آموزشی برای این منظور.

این پیشنهادات می‌توانند به بهبود فرآیند مربیگری و افزایش کیفیت ارتباطات بین مربیان و مراجعان کمک کنند و همچنین راهگشای محققانی باشند که به دنبال موضوعات مناسب پژوهشی در این حوزه هستند.

فهرست منابع

قرآن (ترجمه حسین انصاریان).

علی بن ابی طالب، نهج البلاغه، محمد دشتی، چاپ اول، قم: مشهور، ۱۳۷۹.

۱. گالوی، تیموتی، مربیگری به سبک بازی درونی، منوچهر سلطانی، تهران: رسا، ۱۳۹۹.

۲. متحدین، یاسر، مربیگری چیست؟ معرفی مسیر آینده ی موفقیت، تهران: نگاه نوین، ۱۴۰۰.

۳. طبرسی، فضل بن حسن، ترجمه مجمع البیان فی تفسیر القرآن، بیستونی، محمد، ج ۳ و ۲۷، بی جا: فراهانی، ۱۳۵۰-۱۳۶۳.

۴. تمیمی آمدی، عبدالواحد بن محمد، غررالحکم و دررالکلم، جمال الدین خوانساری، ج ۵ و ۵، چاپ دوم، تهران: دانشگاه تهران، ۱۳۶۰.

۵. علیزاده، مهدی و جمعی از نویسندگان، اخلاق اسلامی مبانی و مفاهیم، ج ۱، قم: معارف، ۱۳۹۰.

۶. الهامی نیا، علی اصغر و همکاران، اصول اخلاق فردی، ج ۱، سپهر اندیشه، قم: ۱۳۸۳.

۷. معاونت فرهنگی تبلیغی حوزه های علمیه خواهران، حیات طیبه سبک شناسی اخلاق فردی، قم: هاجر، ۱۳۹۶.

۸. معمارزاده طهران، غلامرضا، مبینی، محمد، گلصنمو، خلیل، مربیگری سیر اندیشه ها مفاهیم و نظریه ها، چاپ دوم، تهران: اندیشه های گوهر بار، ۱۳۹۶.

۹. جعفری، محمدتقی، تحقیقی در دو نظام حقوق جهانی بشر از دیدگاه اسلام و غرب و تطبیق آن دو با یکدیگر، چاپ اول، تهران: دفتر خدمات حقوقی بین المللی ریاست جمهوری، ۱۳۷۰.

۱۰. جنی راجرز، اندرو گیلبرت، کارن ویتل ورث، مدیر در نقش کوچ، علیرضا مسچی، مریم کیانی، ایمان بهنام، تهران: مسچی، ۱۳۹۷.

۱۱. قانع، سیدمهدی، قواعد یک زندگی، مشهد: آستان قدس رضوی، ۱۳۹۶.
۱۲. دستغیب، عبدالحسین، گناهان کبیره، ج ۱، قم: دفتر انتشارات اسلامی، ۱۳۸۸.
۱۳. مطهری، مرتضی، تعلیم و تربیت در اسلام، ج ۱، قم: صدرا، ۱۳۷۵.
۱۴. ویتمور، سرجان، مربیگری برای عملکرد بهتر، سید پیمان رحیمی نژاد، توحید علیپور، تهران: ابوعطا، ۱۳۹۷.
۱۵. فلسفی، محمد تقی، معاد از نظر جسم و روح، تهران: نشر فرهنگ اسلامی، ۱۳۷۹.
۱۶. رجایی، محمدرضا، راههای رسیدن به موفقیت و خوشبختی، ج ۱، اصفهان: اقیانوس معرفت، ۱۳۸۸.
۱۷. محمدی ری شهری، محمد، میزان الحکمه، ج ۱، چاپ اول، قم: دارالحديث، ۱۳۷۵.
۱۸. -----، حکمت نامه کودک، قم: دارالحديث، ۱۳۸۴.
۱۹. مکارم شیرازی، ناصر، برگزیده تفسیر نمونه، ج ۲، ۳ و ۴، چاپ سیزدهم، تهران: دارالکتب الاسلامیه، ۱۳۸۶.
۲۰. -----، اخلاق در قرآن، ج ۳، قم: چاپ اول، مدرسه الامام العلی بن ابی طالب (ع)، ۱۳۷۷.
۲۱. سبحانی‌نیا، محمد تقی، قرآن کتاب اخلاق، چاپ اول، قم: دارالحديث، بی تا.
۲۲. -----، رفتار اخلاقی انسان با خود، ج ۱، قم: دار الحديث، ۱۳۹۲.
۲۳. شیخ مفید، محمد بن محمد بن نعمان، امالی مفید، بنیاد پژوهشهای اسلامی آستان قدس رضوی، ۱۳۶۴.

٢٤. اميني، محمد، درسنامه فقه الحديث، قم: جامعه المصطفی (ص) العالمیه، ١٣٩٣.
٢٥. متقی هندی، علی بن حسام الدین، کنز العمال فی سنن الاقوال و الافعال، ج ١، بیروت: دار إحياء التراث العربی، ١٤٠٩ق.
٢٦. کلینی، محمد بن یعقوب، الکافی، ج ١ و ٢، چاپ چهارم، تهران: دارالکتب الاسلامیه، ١٣٦٥.
٢٧. مجلسی، محمد باقر، بحارالانوار، ج ١٤، ١١، ٣٠، ٧٤، ٧٧، ٧٨ و ١٠٤ چاپ اول، تهران: انتشارات وزارت ارشاداسلامی، ١٣٦٥.
٢٨. محمد بن علی بن حسین بن موسی بن بابویه قمی، عیون اخبار الرضا، ج ٢، مؤسسه الأعلمی للمطبوعات، ١٤٠٤.
٢٩. ابن شعبه حرانی، حسن بن علی، تحف العقول، محمد صادق حسن زاده، چاپ اول، قم: آل علی (ع)، ١٣٨٢.
٣٠. حرعاملی، محمد بن حسن، الجواهر السنیة، زین العابدین کاظمی خلخالی، بیروت: مؤسسه الأعلمی للمطبوعات، ١٤٠٢.

منابع انگلیسی

1. Diane Brennan and Leni Wildflower , "Ethics in Coaching" The complete handbook of coaching, Los Angeles, Calif. [u.a.]: SAGE, ISBN 978-1-84920-288-6, 2010.